

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 9T/144/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214010277
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulgán
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2018:6214010277.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Šulgána a prísediacich Evy Gyurászovej a Miloty Benkovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04. júna 2018

rozhodol:

Obžalovaný U. Č. I. F. S. I. Ň. Á. G., D.. XX. XX. XXXX S. A., H. N. M. XXX, P. Z.,

sa podľa § 285 písm. a) Tr. por. - nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, plnom rozsahu o s l o b o d z u j e spod obžaloby, ktorou mu bolo kladené za vinu, že

a/

- v presne nezistený deň v mesiaci august 2013 v nočných hodinách približne v čase 00,00 h až 01,00 h po tom, ako ho maloletá N. K., D.. XX. XX. XXXX vpustila do bytu svojich rodičov vo S. G. D. X.. N. XXX/XX ju obžalovaný chytil jednou rukou za ústa, aby nemohla kričať, rukou ju chytil okolo pása, zatiahol ju z kuchyne do obývačky, kde ju hodil na posteľ, po celý čas maloletej držal ústa, následne jej vyzliekol spodnú bielizeň, maloletá ho kopala, škriabala, udierala rukou, potom si na ňu ľahol a vykonal s ňou pohlavný styk, pričom o veku maloletej mal vedomosť,

b/

- potom ako obžalovaný s maloletou N. K., D.. XX. XX. XXXX v presne nezistený deň v mesiaci august 2013 vykonal v byte na ul. N. XXX/XX S. S. G. proti jej vôli pohlavný styk, pri odchode z uvedeného bytu jej dal facku a povedal jej, že ak niekomu o tom povie zle dopadne, že ju zabije,

č í m m a l s p á c h a ť

a/

- zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák.

b/

- zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b), c) Tr. zák.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 10. 12. 2014 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš obžalobu na obžalovaného U. Č. pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. a zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b), c) Tr. zák..

Obžalovaný v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní spáchanie skutkov, ktoré mu obžaloba kládla za vinu, popieral. Uviedol, že s maloletou sa pozná, pretože sú aj v príbuzenskom pomere, vie aj,

že má asi 13-14 rokov, ale v auguste 2013 maloletú neznásilnil a ani ju nevydieral. Podľa obžalovaného maloletá chodila s jeho bratom A. Č. a s týmto mala aj pohlavný styk.

Maloletá vo svojom výsluchu uviedla, že obžalovaný je jej bratrancom z druhého kolena a obžalovaný bol v mesiacoch júl a august 2013 spolu s bratom A. na návšteve u príbuzných v obci Z.. V presne neurčený deň v mesiaci august jej rodičia odišli do práce na nočnú a v byte na ul. N. S. S. G. ostala sama s bratom. V noci niekto búchal na dvere a keď tieto otvorila, bol tam obžalovaný. Tento vošiel do bytu a žiadal ju, aby mu robila cigaretu. Ona mu túto spravila a potom, čo cigaretu podala obžalovanému a on ju položil na popolník, zakryl maloletej ústa, ťahal ju z kuchyne do obývačky, kde ju hodil na posteľ a stiahol jej jednou rukou krátke nohavice a nohavičky, vykonal s ňou pohlavný styk napriek tomu, že sa bránila, kopala ho, škriabala a vedel o jej veku. Počas toho jej stále jednou rukou zakrýval ústa, rozťahol jej nohy a ľahol si na ňu. Po vykonaní pohlavného styku odišiel do kuchyne, následne do kúpeľne a požiadal ju o ďalšiu cigaretu, čo ona odmietla a poslala ho preč, obžalovaný ju aj uposlúchol, ale pri dverách jej dal facku a povedal, že ak to povie zle dopadne. Po odchode obžalovaného si maloletá ľahla spať. Rodičom ani súrodencom o tom, čo sa stalo nepovedala, povedala to len kamarátke N.. Brat, ktorý spal vo vedľajšej izbe, sa podľa maloletej nezobudil a ani po odchode obžalovaného, maloletá brata nezobudila.

Podľa svedkyne V. G. - N. jej maloletá, s ktorou sú kamarátky, povedala niekedy v lete 2013, že obžalovaný prišiel do bytu na ul. N. S. S. G., chcel, aby mu maloletá ušúľala cigaretu, čo aj urobila. Následne ju obžalovaný začal bozkávať, zvalili ju na posteľ a znásilnil ju. V byte v tom čase bol aj brat maloletej. O žiadnych osobných vyhrádkach zo strany obžalovaného jej maloletá nehovorila, až neskôr maloletá spomenula, že obžalovaný sa jej vyhrážal cez sociálnu sieť. Podľa svedkyne maloletá chodila s obžalovaným a neskôr s jeho bratom A. Č. (1-1,5 roka). Na otázku, či maloletá zvykne klamať, svedkyňa so smiechom uviedla, že D. máva také mánie, ale myslí, že v tomto by jej neklamala.

Brat maloletej - svedok U. G., ktorý bol v inkriminovanom čase v byte na N. X. S. S. G. sám s maloletou sestrou D. uviedol, že už spal v obývačke bytu, ale zobudil sa na búchanie na dvere a videl z obývačky, kde spal, že prišiel obžalovaný a žiadal D., aby mu ušúľala cigaretu a neskôr počul, že D. to aj urobila. Následne zaspal a nič už nepočul. Na druhý deň mu sestra nič nehovorila o znásilnení, ale videl, že spala v detskej izbe.

Obaja rodičia maloletej - L. G. a W.Š. G., sa dozvedeli o tom, že maloletá mala byť znásilnená v lete 2013 až od polície, pretože boli obaja v práci vo S. na nočnej zmene a dcéra im nič nepovedala. Obaja tiež zhodne uviedli, že D. bola doma v tú noc spolu s bratom U., ktorý má 17 rokov. Matka L. G. tiež uviedla, že od polície sa tiež dozvedela, že D. mala pohlavný styk aj s bratom obžalovaného A.. V roku 2015 bola D. tehotná od ďalšieho muža a bola na interrupcii. Otec W. G. vo svojej výpovedi uviedol, že s dcérou mali už dlhodobé problémy v súvislosti so školou a boli tam aj predvolaní.

Na hlavnom pojednávaní súd vypočul aj svedkyňu O.. O., psychologičku, ku ktorej chodí D. spolu so svojou matkou. Táto uviedla, že s maloletou pracuje od októbra 2014 a maloletá ju navštevuje podľa potreby. V počiatočkoch sa maloletá javila rozrušená, jej postoj bol, že chlapcom sa nedá veriť a mala tendencie bočiť od vrstovníkov. V očiach matky, ktorá je pre ňu najdôležitejším človekom, získať dobré meno a chce sa zmeniť k lepšiemu so snahou presvedčiť, že ona sama za to nemôže. Počas sedení sa postoj maloletej čiastočne zmenil, hanba nie je silná, nemá taký strach a hľadá si kamarátov, ktorí by jej dali pocit, že je rovnako dôležitá, pretože sama maloletá má nízke sebavedomie nezávisle na skutku, ktorý je predmetom konania. Maloletá ťažko určuje hranice odkiaľ-pokiaľ si iných pripustiť.

Súd ďalej vykonal dokazovanie vyšetrovacím spisom ČVS: ORP-102/VYS-VK-2014, zápisnicou o výsluchu svedkyne N. G., znaleckým posudkom, lekárskou správou, odpisom registra trestov obžalovaného, správou o povesti, správou z obce Jarovnice a správou ÚPSVaR Prešov.

Dňa 07. 10. 2015 súd vyhlásil rozsudok, ktorým obžalovaného spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. a) Tr. zák.. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 5 To/6/2016 zo dňa 05. 04. 2016 bol rozsudok zrušený a vec vrátená okresnému súdu na nové konanie.

Súd vykonal doplnené dokazovanie v súlade s pokynmi krajského súdu. Rozpory vo výpovediach obžalovaného neodstránil, pretože ten sa na pojednávaniach odmietol zúčastniť. Súd preto musel vychádzať len z doterajších zistení.

Súd vypočul poškodenú, ktorá uviedla, že sa to stalo počas Hrko festu, pretože mladí hovorili, že je Hrko fest. U. prišiel, bol opitý, chcel urobiť cigaretu. Brat spal v druhej izbe. U. ju jednou rukou držal za ústa druhou sa vyzliekal a ťahal ju za sebou do obývačky, hodil ju na sedačku, stiahol jej spodné prádlo a znásilnil ju. Stále jej držal ústa. Snažila sa brániť, kopala a škriabala ho. Brat spal vo vedľajšej izbe a nezobudil sa. Keď U. odchádzal, dal jej facku a povedal, že ak to niekomu povie, zabije ju. Mala vtedy oblečené otcove tričko, nohavičky a podprsenu. Pohlavný styk mala len s U.. Chodila aj s jeho bratom A., nepamätá sa či s ním mala pohlavný styk.

U. G., brat poškodenej uviedol, že obžalovaný prišiel k ním okolo 12 hodiny v noci. Videl, že mu sestra urobila v kuchyni cigaretu. On potom išiel spať do obývačky na sedačku. Nevie to isto, ale myslí si, že sestra išla s obžalovaným do druhej izby. Ráno na sestre nič nevidel, nevšimol si, že by bola rozrušená. O skutku sa dozvedel asi po roku, keď počul ako to povedala mame. Vie že to bolo v čase bratových narodenín a tie má XX.X.. U.Š. odvtedy u nich nebol.

Znalkyňa PhDr. Halašová pri výsluchu uviedla, že trvá na záveroch znaleckého dokazovania. Pokiaľ by mala vychádzať len z výpovede na pojednávaní, mohla by si myslieť, že si vymýšľa, keďže ju ale vyšetrovala aj v roku 2014 považuje jej výpoveď za vierohodnú. Vylúčila kompletne vykonštruovanie deja. Jej výpoveď bola jednoznačne smerovaná k obžalovanému ako k násilníkovi. Pravdepodobnosť zistení vierohodnosti u psychológa je 60-70.

Súd vykonal aj konfrontáciu medzi poškodenou a jej bratom. Nepodarilo sa odstrániť podstatný rozpor vo výpovediach a to kde spal brat poškodenej. Súd vykonal aj obhliadku miesta činu a ďalej vykonal dokazovanie prečítaním lekárskej správy, správy o povesti, správy ÚPSVaR Prešov, odpisom z registra trestov, rozsudkom Okresného súdu Prešov 4T/36/2007.

Súd vyhodnotil všetky vykonané dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia jednotlivito i v ich súhrne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por.. Na základe týchto dôkazov však súd nemohol jednoznačne konštatovať vinu obžalovaného. Obžalovaný je usvedčovaný len na základe tvrdenia poškodenej maloletej D.. Súd nemohol prehliadnuť, že maloletá tiež tvrdila, že ju znásilnil aj brat obžalovaného A., rovnako ako obžalovaný sa jej mal vyhrážať, že ak to niekomu povie, tak ju zabije a rovnako jej dal pritom facku. Tiež rovnako to nikomu okrem V. N. - G.P. R. S. G. nepovedala. Táto svedkyňa tiež spochybnila tvrdenia maloletej, že obžalovaný sa jej hneď po skutku vyhrážal a dal jej facku, keď táto uviedla, že maloletá jej hovorila, že obžalovaný sa jej vyhrážal cez sociálnu sieť. Súd tiež poukazuje na tvrdenie maloletej, že obžalovaný ju z kuchyne vtiahol do obývačky a tam ju hodil na sedačku, kde ju znásilnil, čo je v rozpore s tvrdením brata maloletej - svedka U. G., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že on spal v obývačke a keď sa ráno zobudil, D. spala v izbe. Nič nebránilo poškodenej po tom, ako ju mal obžalovaný znásilniť, zobudiť svojho brata, keďže obžalovaný išiel do kuchyne a následne do kúpeľne. Na otázky, prečo to bratovi nepovedala, uviedla, že v byte bol obžalovaný. Po jeho odchode si ľahla spať. Tiež tvrdila, že sa počas celej doby bránila, ale sama uviedla, že obžalovaný nemal žiadne zranenia, ani škrabance. Rovnako sa javí nepravdepodobné, ba priam neuskutočiteľné, aby jej obžalovaný počas celej doby držal ruku na ústach, aby jej zabránil kričať, pritom zobliekal maloletú i seba, pritom ona sama mala voľné obe horné i dolné končatiny a držal ju za ústa aj počas toho, keď ju hodil na sedačku. Súd nepovažuje za pravdepodobné, aby znásilnenie prebehlo bez hluku a brat (bez ohľadu na to kde spal) sa nezobudil. Poškodená uviedla, že brat spal v izbe a obžalovaného nevidel. Naopak brat uviedol, že videl obžalovaného keď prišiel k ním. Skutočnosti či bolo v kuchyni zasvietené alebo zhasnuté, ako rozdielne súrodenci udávajú, súd neprisoval zvláštny význam. Rozpor vo výpovediach poškodenej je aj v oblečení. V prípravnom konaní uviedla, že mala tričko, nohavičky a krátke nohavice. Na pojednávaní uviedla, že mala oblečené otcove tričko, nohavičky a podprsenu. Výpoveď maloletej poškodenej značne spochybňuje aj skutočnosť, že v roku 2015 otehotnela s ďalším mužom, znovu sa nezdôverila ani jednému z rodičov a jej matka to zistila na základe gynekologického vyšetrenia, ktoré maloletá absolvovala. Následne sa podrobila maloletá interrupcii. Je potrebné tiež poukázať na skutočnosť, že v tom čase vlastne mala, napriek svojmu nízkemu veku, dlhodobjší vzťah s bratom obžalovaného, čo dosvedčili aj jej príbuzní. Podľa znaleckého posudku PhDr. Marty Halašovej, PhD, maloletá má nízke sebavedomie (rovnako sa vyjadrila aj svedkyňa O.. O.) zjavná je u nej snaha robiť všetko dobre a všetkých poslúchať, stráda nepochopením a neláskou vo svojom okolí. Pri vyšetrení sa hanbila za to, čo sa stalo a uviedla, že sa bojí, že príde ten chlapec, čo ju znásilnil - tohto nešpecifikovala, pritom ju podľa dôkazov jej výpovedí v súdnej veci a vo veci Okresného riaditeľstva

PZ, odbor kriminálnej polície, ČVS: ORP-102/VYS-VK-2014 mali znásilniť obžalovaný aj jeho brat (v oboch veciach boli Okresnému riaditeľstvu PZ podané podnety na trestné stíhanie v rovnaký deň). Z vyšetrovacieho spisu aj znaleckého posudku vyplýva, že poškodená mala pohlavný styk s bratom obžalovaného A.. Zo znaleckého posudku je zrejmé, že to prežívala inak, bol to jej chlapec. Priamo na pojednávaní však uviedla, že si nepamätá, či mala s A. pohlavný styk. Prokuratúra opiera svoju obžalobu okrem tvrdenia poškodenej len o znalecký posudok PhDr. Halašovej. Súd sa však stotožnil s tvrdením obhajoby, že ide o nepriamy dôkaz. Súd podotýka, že znalkyňa sa v podstate vyjadrila len k vierohodnosti výpovede, tú však žiadnym spôsobom nie je možné verifikovať a kvantifikovať. Samotná znalkyňa na pojednávaní uviedla, že pravdepodobnosť dotazníkov na preukázanie vierohodnosti je 60 - 70 %, čo znamená, že existuje 30 - 40 % pravdepodobnosť, že výpoveď poškodenej vierohodná nie je. Súd nie je naklonený predstave a želaniu prokuratúry aby bola záverom psychologického znaleckého dokazovania priznávaná väčšia vážnosť aká mu skutočne prináleží. Súd tak konštatuje, že skutočne existujú rozpory vo výpovedi obžalovaného, ktoré sa odstrániť nepodarilo, ale na druhej strane existujú aj rozpory vo výpovedi poškodenej. Najpodstatnejšie závery pre rozhodnutie však vyplynuli z posledného pojednávania v rámci doplneného dokazovania. Poškodená uviedla, že skutok sa stal v auguste počas Hrkofestu. Vie to preto, lebo mladí hovorili, že je Hrkofest. Brat poškodenej v prípravnom konaní uviedol, že obžalovaný bol u nich počas Hrkofestu. Na pojednávaní uviedol, že bol u nich v čase bratových narodenín, ktoré má XX. XX. Súd zistil a prokurátor priamo na pojednávaní overil, že festival Hrkofest sa v roku 2013 uskutočnil v dňoch 21. 06. - 22. 06. 2013, čo síce nie je presný čas bratových narodenín, ale svedok U. G. si to mohol spojiť s prípadnou oslavou narodenín, ktorá mohla byť posunutá. V spojitosti s jeho tvrdením, že obžalovaný už potom u nich nebol považuje súd za preukázané, že obžalovaný sa nedopustil skutku uvedeného v obžalobe. Pokiaľ by aj súd prihliadol na tvrdenie znalkyne, že poškodenej ublížil obžalovaný, je súd nútený konštatovať, že nie je zachovaná totožnosť skutku, ktorý musí byť ustálený z hľadiska času a miesta tak aby nedošlo k jeho zameniteľnosti, čo v tomto konkrétnom prípade nie je. To znamená, že ak aj k znásilneniu došlo, nie vtedy a tam ako je uvedené v obžalobe. Súd teda používajúc zásadu "in dubio pro reo" - v pochybnostiach v prospech obžalovaného a tohto podľa § 285 písm. a) Tr. por - nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, spod obžaloby v plnom rozsahu oslobodil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie a to v lehote 15 dní od oznámenia rozsudku na Krajský súd v Banskej Bystrici cestou podpísaného súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, v prípade neprítomnosti takej osoby oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade (súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh - pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 345 ods. 1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ resp. § 45 ods. 1).